VIMANA

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry – Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

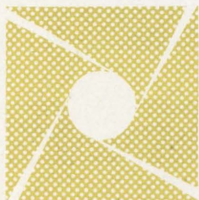
Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite: postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä	Erkki Erähonka os. Puuppola
Kemi	Kari Kuure os. Urheiluk. 11
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk
Nurmijärvi	Viljo Penttilä os. Nurmijärvi kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund

VIMANA 1968 2

SUOMEN UFO-TUTKIMUS

on projekti, jolla on seuraavat kaksi päätavoitetta:

1. Kartoittaa tähänastisia Suomessa tehtyjä UFO-havaintoja.

2. Panna alulle koko maatamme käsittävä järjestelmällinen tutkimustoiminta ja siihen liittyvä tutkijaverkosto tulevia UFO-ilmiöitä silmällä pitäen.

Lisäksi Suomen UFO-tutkimus on tarkoitettu muodostuvan riippumattomaksi ja puolueettomaksi UFO-tutkijoiden ja -harrastajien yhteistyöelimeksi.

1. UFO-havaintojen kartoittaminen

Vaikka Suomessakin tuhannet ihmiset tekevät vuosittain UFO-havaintoja, niiden tarkempi tutkimus on omassa maassamme ollut tähän saakka lähes olematonta. Vain pieni osa tehdyistä havainnoista on saatu tietoon ja näitäkään tapauksia ei yleensä ole tutkittu tarpeeksi perusteellisesti.

Vanhat havainnot

Jo 1800-luvulla on maassamme tehty muutamia sangen merkittäviäkin UFO-havaintoja, mutta niiden muistiinmerkintä ja raportointi on tähän saakka kokonaan laiminlyöty. Ellei tulevaisuudessakaan asian hyväksi tehdä mitään, tulevat vanhat havainnot vähitellen vaipumaan unohduksiin. Siksi veto-

arme kaikkiin lukijoihimme, jotka mahdollisesti tietävät jotakin vanhoista UFO-tapauksista, joiden silminnäkijät eivät enää ole keskuudessamme. Kertokaa näistä tapauksista ja havainnoista Suomen UFO-tutkimukselle.

Uudemmat havainnot

Toisen ryhmän muodostavat ne tapaukset, joiden silminnäkijät ovat vielä elossa. Jos siis lukijoillamme on omakohtaisia havaintoja UFOista, pyydämme heidän ilmoittavan näistä meille. Varsinkin jos tapaus on suhteellisen hyvä ja luotettava, on erittäin tärkeätä, että saamme siitä tiedon tarkempia tutkimuksia ja raportointia varten. Ehkä Teillä itsellänne ei ole omakohtaista havaintoa, mutta tiedätte jollakin muulla olleen sellaisen. Tällöinkin Teidän kannattaa ilmoittaa asiasta, sillä muuten ko. havainto voi jäädä rekisteröimättä.

Kyselylomake ja tutkijat

Lähinnä uudempien UFO-havaintojen rekisteröimistä varten on laadittu lomake, joka sisältää yli 80 eri kysymystä. Ne käsittelevät mm. seuraavia asioita: havaintopaikka, sää, UFOn ulkonäkö, liikkumistapa, nopeus, havainnontekijän ruumiillinen ja sielullinen tila, tapauksen vaikutus silminnäkijään, hänen elämäntapansa ja asenteensa. Kyselylomake on tarkoitettu lähinnä havainnontekijän luona käyvän haastattelijan (tutkija) täytettäväksi, mutta eräissä tapauksissa voi havainnontekijä täyttää sen itsenäisestikin. Jotta tutkijat suorittaisivat haastattelunsa mahdollisimman yhdenmukaisesti, annetaan heille jonkinlainen koulutus tehtävää varten. Ensimmäinen tutkijoiden koulutustilaisuus pidettiin helluntaina (2.6.) Tampereella. Tutkijaksi pääseminen ei kuitenkaan välttämättä vaadi tällaiseen tilaisuuteen osallistumista, sillä tarpeelliset tiedot voidaan antaa esim. kirjeitse (moniste).

Sanomalehtikirjoitukset

Vuosien mittaan on UFO-havaintoja tullut tietoomme jo sangen paljon, mutta todennäköisesti suurin osa havainnoista on kuitenkin edelleen piilossa. Jotta saisimme mahdollisimman paljon havaintoja tietoomme, on Suomen UFO-tutkimus lähettänyt mm. kymmenille sanomalehdille kirjoituksen yleisönosastoon, jossa pyydetään lukijoita kertomaan omista tai muiden tekemistä havainnoista. Tällä tavalla olemmekin jo saaneet jonkin verran uusia tapauksia tietoomme (mm. yhden valokuvan UFO-ilmiöstä).

Interplanetistien jäsentutkimus

Eräänä osana Suomen UFO-tutkimukseen liittyy myös tutkimus Interplanetistit ry:n jäsenistä. Tämän VIMANAn mukana lähetetään jokaiselle jäsenelle kyselylomake, jonka avulla pyrimme saamaan selville, minkälaisia UFO-havaintoja jäsenillämme on ja millaisia mielipiteitä interplanetisteilla on lentävistä lautasista sekä eräistä muista asioista. Toivomme, että jokainen jäsen tekee tämän vähimmän Suomen UFO-tutkimuksen auttamiseksi eli täyttää lomakkeen huolellisesti ja postittaa sen osoitteeseen: Suomen UFO-tutkimus, Uro. Mikäli kaikki jäsenet suorittavat tämän "velvollisuutensa" mahdollisimman nopeasti, voimme jo seuraavassa VIMANAssa julkaista jäsentutkimuksemme tulokset, jotka varmasti kiinnostavat meitä kaikkia.

Analyysi

Kun sitten aikanaan olemme saaneet haastattelut ja tutkimukset suoritettua ja kun tarvittava aineisto on koossa, on varsinaisen analyysin vuoro. Tarkoituksena on, että valitsemme keräämästämme aineistosta 100 parasta UFO-havaintoa, joiden yksityiskohdat tarkistamme vielä uudestaan, ja näiden 100 tapauksen perusteella suoritamme tutkimuksemme analyysin.

UFO-kirja

Toivomuksenamme on, että projektimme ensimmäisen päätavoitteen konkreettisena ilmentymänä olisi UFO-kirja, joka siis perustuisi lähinnä Suomen UFO-tutkimuksen keräämään aineistoon ja sen ana-

lyysiin. Kirjassa tulisi käsitellä yleisluonteisesti myös alan ulkomaisia tapauksia ja tutkimuksia. Samoin siinä tulisi olla mahdollisimman hyvät lähde- ja kirjallisuusluettelot, jolloin se voisi toimia myös jonkinlaisena käsikirjana suomalaisille UFO-tutkijoille ja -harrastajille. Kirjasta voitaisiin tehdä myös englanninkielinen lyhennelmä, joka varmasti kiinnostaisi kaikkien maiden UFO-tutkijoita.

2. Tutkijaverkoston luominen

Tutkijaverkoston luominen liittyy läheisesti projektin ensimmäiseen päätavoitteeseen. Tarkoituksena nimittäin on, että ne jotka nyt toimivat haastattelijoina ja tutkijoina, myös tulevaisuudessa suorittaisivat samanlaisia tehtäviä sitä mukaa kuin uusia havaintoja tehdään. Jotta tutkijaverkostomme olisi mahdollisimman tehokas, tarvitsisimme vielä monia tutkijoita lisää eri puolilta Suomea (varsinkin Itä- ja Pohjois-Suomesta). Pyrkimyksenämme on nostaa tutkijoiden lukumäärä noin viiteenkymmeneen. Tutkijaverkoston lopullinen muodostaminen tapahtunee vasta ensi kesänä, jolloin on tarkoituksena pitää kaikille tutkijoille yhteinen pari päivää kestävä koulutustilaisuus. Tässä vaiheessa ei ole aiheellista käsitellä tätä monipuolista suunnitelmaa sen tarkemmin, sillä tulemme käsittelemään tätä asiaa yksityiskohtaisemmin seuraavissa VIMANoissa. Lukijoiden on kuitenkin syytä pitää mielessään, että tarvitsemme tutkijoita lisää ja kehoitammekin niitä henkilöitä, jotka tuntevat mielenkiintoa tätä asiaa kohtaan, pyytämään lisätietoja Suomen UFO-tutkimukselta.

* * VETOOMUS VIMANAN LUKIJOILLE

Suomen UFO-tutkimus esittää seuraavat kuusi vetoomusta kaikille VIMANAn lukijoille:

1. Jos Teillä on omakohtaisia UFO-havaintoja, kertokaa niistä Suomen UFO-tutkimukselle.

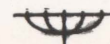
2. Jos tiedätte muilla olevan UFO-havaintoja, ilmoittakaa niistä meille.
3. Pyrkikää saamaan tietoonne toisten tekemiä UFO-havaintoja.
4. Tulevat havainnot (omat tai muiden) ilmoittakaa välittömästi Suomen UFO-tutkimukselle.
5. Ryhtykää UFO-tutkijaksi. Eri puolille Suomea tarvitsemme lisää tutkijoita.
6. Auttakaa Suomen UFO-tutkimusta jollakin muulla tavalla (annamme pyydettäessä lisätietoja).

Lopuksi kehoitamme jokaista VIMANAn lukijaa painamaan mieleensä osoitteemme:

* Suomen UFO-tutkimus, Uro tai pelkkä UFO, Uro.

Kuvassa osa UFO-tutkijoista, jotka osallistuivat Tampereella helluntaina järjestettyyn koulutustilaisuuteen. Tilaisuus pidettiin FUFOI;n kerhohuoneessa. FUFOI:sta, joka on Tampereen nuorten UFO-kerho, kerromme tarkemmin seuraavassa VIMANAssa.

Prof. HYNEK UFO-TUTKIMUKSESTA

UFO-Nachrichten (5/68) julkaisi sellaisenaan prof. Hynek'in kirjoituksen, joka oli viime joulukuussa julkaistu tunnetussa amerikkalaisessa miestenlehdessä Playboy'ssa. Kirjoitus oli hyvin mielenkiintoinen, onhan sen tekijä eräs kokeneimpia UFO-tutkijoita, joka on vuosikausia saanut läheltä seurata UFO-havaintojen kehittymistä USAssa. Kirjoituksensa (saks. Die UFO-Lücke) alussa prof. Hynek mainitsee uskovansa, että myös Neuvostoliitossa on jo vuosikausia suoritettu UFOjen tutkimista (vrt.UFO-kuulumia Neuvostoliitosta/VIMANA 1/68), mihin johtopäätökseen hänet on johtanut mm. hänen Pragissa Kansainvälisen Astronomisen Liiton (elokuu 1967) kokouksessa tapaamiensa eräiden venäläisten tähtitieteilijöiden mielipiteet. Hän sanoo: "Lyhyesti sanottuna nuo muutamat luotettavat tiedot, jotka minulla asiasta on - sekä intuitioni - sanovat minulle, että NL on ilmeisesti jo vuosikausia suorittanut puolueettomalla perusteellisuudella UFO-tutkimusta. Ammattini perusteella tiedän, että USA vasta nyt alkaa kiinnittää huomiota probleeman vakavaan tarkasteluun". Prof. Hynek'in kirjoituksen tästä osasta ilmenee huolestuminen siitä mahdollisuudesta, että NL ennen USAta saattaisi ratkaista UFOjen arvoituksen, tai kuten hän sanoo "mikä olisi vielä pahempaa, että NL ensimmäisenä saisi yhteyden vieraaseen sivilisaatioon, joka suorittaa tiedusteluretkeä planeettamme läheisyydessä".

Prof. Hynek korostaa kuitenkin, että ei-maanpäällisen elämän esiintyminen ja UFO-ilmiö saattavat olla kaksi aivan eri asiaa, joista jälkimmäinen kuitenkin saattaa asettaa tieteelle kiintoisan pähkinän purtavaksi.

Prof. Hynek kuvailee lyhyesti kuinka hän vuonna 1948 suostui USAn Ilmavoimien neuvonantajaksi UFOja koskevissa kysymyksissä ja siten joutui lähelle tätä ongelmaa. Kuluneiden 20 vuoden aikana hän on analysoinut yli 15000 kertomusta UFO-havainnoista. Näistä kertomuksista on jäänyt vähintään 1000 sellaisiksi, joihin hän tiedemiehen ominaisuudessa ei ole pystynyt löytämään minkäänlaista selitystä. "Minulle tiedemiehenä on 1000 hämmästyttävää tapausta kuitenkin enemmän kuin tarpeeksi oikeuttaakseen perusteellisen tutkimuksen. Rehellisesti sanottuna en tiedä, miksi kesti niin kauan ennenkuin hallitus päätyi samaan tulokseen".

Prof. Hynek kertoo UFO-tutkimuksen alkuajoista, jolloin tiedemiesten keskuudessa vallitsi tuo suosittu käsitys UFOista "sodanjälkeisen hermopaineen" tuloksena, käsitys josta oli luonnollisesti luovuttava, kun havaintoilmoituksia alkoi saapua kaikista maapallon kolkista sodan ajan jäädessä yhä kauemmaksi taaksepäin. On varmaa, että esim. 50-luvulla vallinnut virallisen tahon asenne UFO-havaintoja kohtaan aiheutti useiden havaintojen ilmoittamatta jättämisen. Eräs syy miksi professorit suhtautuivat vastenmielisesti havaintokertomuksiin oli Hynek'in mukaan se, ettei UFOja voinut tutkia laboratorioissa. Tulokset, jotka voidaan haluttaessa vahvistaa laboratoriokokeiden avulla, muodostavat vieläkin tieteen olennaisen sisällön. Hynek korostaa kuitenkin, että on useita tieteen alueita, joissa kohdetta ei voida tutkia laboratorioissa, vaan tutkijan on mukauduttava niihin olosuhteisiin, joissa tutkittava kohde esiintyy. Tällöin ilmiötä koskevaa teoriaa ei voida vahvistaa laboratoriokokein, vaan sen kehittely ja vahvistaminen tapahtuu ulkopuolisen havainnoimisen avulla. Esimerkkinä tällaisesta on villien leijonien sosiaalisen käyttäytymisen tutkiminen, joka on luonnollisesti suoritettava alkuperäisillä asuinpaikoilla. UFOjen suhteen on asia samanlainen, tutkijan on sovitettava tutkimusmenetelmänsä niiden olemuksen mukaiseksi.

Condonin komitean perustamisella USAn Ilmavoimat tunnusti hiljaisen hyväksymisensä UFO-ilmiön vakavuudelle. Prof. Hynek esittää kirjoituksessaan oman ehdotuksensa UFO-ilmiön tulokselliseksi tutkimukseksi. Tutkimusryhmä koostuisi kahdesta tieteellisestä komiteasta, joista toinen käsittäisi fyysikoita, toinen sosiologeja. Ensimmäisenä tehtävänä on tiedossa olevien havaintokertomusten "harvinaisuusarvon" määrittäminen käyttäen lukuja 1 - 5. "Harvinaisuudella" tarkoitetaan vaikeutta, joka ilmenee pyrittäessä löytämään kertomuksen havainnolle tieteellinen selitys. Harvinaisuusarvot 1 ja 2 vastaavat tapauksia, joihin on helposti löydettävissä selitys, 4 ja 5 taas vastaavat tapauksia, joihin ei ole löydettävissä tavanomaista, tieteellistä selitystä. Juuri se, että on olemassa 4- ja 5-arvoisia havaintoja, muodostaa UFO-probleeman. Hynek esittää kolme tällaista "todellista" UFO-havaintoa. Kun kertomusten harvinaisuusarvo on määritetty, on vuorossa sosiologien ja psykologien tutkimus korkean harvinaisuusarvon omaavien kertomusten luotettavuudesta (ns. C-arvo, uskottavuusarvo), joka onkin paljon vaativampi tehtävä kuin fyysikoiden suorittama harvinaisuusarvon määrittäminen, koska tällöin on selvitettävä paitsi silminnäkijäin luotettavuus myös oliko ko. UFO-havaintojen yhteydessä heillä mahdollisuus tehdä erehdyksiä ja väärintulkintoja. Hynek kertoo kokemuksensa perusteella niistä seikoista, joihin on kiinnitettävä huomiota tutkittaessa havainnontekijän luotettavuutta.

Varsinainen tutkimus, joka käsittää kaavojen etsimisen UFOjen ilmenemisissä, koskee vain niitä kertomuksia, joihin liittyy sekä korkea harvinaisuusarvo että korkea uskottavuusarvo.

Prof. Hynek kuvailee em. tutkimusmenetelmää passiiviseksi; se mahdollistaa vain tietyllä todennäköisyydellä sen vahvistamisen, liittyykö UFO-ilmiöön mitään tieteellisesti kiinnostavaa, mutta se ei voi osoittaa sitä lopullisesti. Seuraavan askeleen UFO-tutkimuksessa (prof.Hynek'in ehdotuksessa) tulisikin olla aktiivinen. Tärkeintä sen jälkeen kun UFO-ilmiön olemassaolo on riittävästi vahvistettu, on luotettavien valokuvien saaminen ilmiöstä. Luotettavat valokuvat muodostaisivat ylipääsemättömän tieteellisen todisteen ilmiön olemassaolosta. Tällaisten valokuvien hankkiminen on osa aktiivisesta tutkimuksesta.

Hynek'in mukaan on seutuja, joissa UFO-havaintoja tehdään tavallista runsaammin. Tällaisille seuduille, jotka tietokone määrittäisi havaintokertomusten perusteella, tulisi asettaa teknillinen tutkimusryhmä, joka nopeiden kulkuvälineiden avulla pääsisi pian ilmoitetulle havaintopaikalle kameroiden, spektrografien ja säteilymittareiden kanssa.

Paikallisten tutkimusryhmien tukemiseksi ja alkuperäisaineiston kokoamiskeskuksiksi tulisi USAhan perustaa Keskus-UFO-Instituutti sekä puhelinpalvelu (UFO 1000), jonne havainnontekijä voi välittömästi ilmoittaa havainnostaan ja jonka toimesta havainnon arvo heti arvioidaan. Jos havainto vaikuttaa arvokkaalta, ottaa puhelinpalvelu heti yhteyden havaintopaikkakunnan poliisiasemalle, josta kameran kanssa lähdetään paikalle. Mikäli havainto on erittäin arvokas, saapuu erikoinen tutkimusryhmä niin pian kuin suinkin on mahdollista. Tällä tavalla aktiivisesti toimien saataisiin - mikäli UFOja todella on olemassa- jo vuoden sisällä paljon arvokasta aineistoa kokoon, uskoo prof. Hynek. Näin saadut valokuvat, elokuvat, spektrogrammit, kipsijäljennökset laskeutumispaikkojen maaperän jäljistä sekä valon voimakkuuden arviot yms. loisivat uudella tavalla valoa UFO-kysymykseen.

Kirjoituksensa lopussa prof. Hynek esittää oman arvionsa tilanteesta: ". . . uskon nimittäin, että ihmiskunta saattaa olla suurimman seikkailunsa edessä sitten sen hetken, jolloin kasvava ihmisäly suuntautui ulos avaruuteen sitä tutkiakseen".

***

Karjalainen 30.3.68

PUOLIPALLON MUOTOINEN VALOILMIÖ ITÄ-SUOMESSA

NÄKYI TOISSAYÖNÄ MONELLA PAIKKAKUNNALLA

Voimakas valoilmiö toissaöisellä taivaalla on hämmästyttänyt sekä joensuulaisia että Savonlinnasta Joensuuhun kahdella linja-autolla matkalla olleita noin sataa henkilöä. Valoilmiö oli pohjoisella taivaalla, puolipallon muotoinen, kuin harpilla piirretty, suu i, kirkas ja paikallaan pysyvä. Joensuussa siitä tehtiin havainnot klo 00.08—00.13 ja Kerimäen korkeudella, linnuntietä noin 100 kilomet in päässä Joensuusta, klo 00.05. Valoilmiö näkyi muutaman minuutin ajan ja himmeni pois.

Onttolan säähavaintoasemalla ei tehty mitään havaintoja kyseisestä ilmiöstä. Siellä tarkkaillaan revontulia, mutta niitäkään ei ollut toissayönä esiintynyt merkintöjen mukaan lainkaan. Pohjois-Karjalan Rajavartiostoon tuli eilispäivän aikana eri puolilta maakuntaa ilmoituksia valoilmiöistä. Äänihavaintoja näihin ei liittynyt.

Automyyjä Leo M a h i l a i n e n oli toissayönä kuljettamassa viittäkymmentä henkeä linja-autolla Savonlinnasta Joensuuhun. Linnuntietä noin 100 kilometrin päässä Joensuusta he havaitsivat klo 00.05 aikaan valoilmiön pohjoisella taivaalla ja pysähtyivät katsomaan sitä 2—3 minuutin ajaksi.

— Ilmiö oli valtava, voisi sanoa kammottavan näköinen. Se ilmestyi ensin pienempänä, laajeni ja kirkastui sekä himmeni pois. Himmetessään se ei pienentynyt. Ilmiö oli kuin harpilla piirretty, josta noin 2/3 oli näkyvissä ja 1/3 oli metsän reunan takana. Se oli sumuinen, savunharmaa ja ehkä sen ympärillä oli sateenkaaren värinen kehä. Se erottui erittäin selkeästi tähtitaivasta vasten. Valoilmiö ei lainkaan elänyt, vaan se oli kuin kiinteää massaa. Sitä ei oikeastaan voinut yhdistää mihinkään, eikä kuvitellakaan mistä se olisi peräisin.

— Pysähdyimme katselemaan sitä ja se näytti olevan varsin lähellä meitä. Toinen linja-auto ajoi toista tietä, Kerimäeltä Puhokselle, ja siitä oli tehty aivan sama havainto. Siellä se näytti olevan niin lähellä, että he luulivat ajavansa sen sisään.

Samanlainen ilmiö myös Joensuussa

Automyyjä Mahilainen kertoi, että eilen aamulla hänen toimipaikkaansa oli tullut asiakas, joka kertoi nähneensä valoilmiön Joensuun taivaalla. Verratessaan kellonaikoja ja valoilmiötä he totesivat havaintojensa olleen samanlaisia.

Herra Eero T a u s s i oli tarkkaillut valoilmiötä vaimonsa kanssa Joensuussa kotinsa ikkunasta.

— Valoilmiö oli pohjoisella taivaalla ja se oli erittäin suuri ja kirkas. Se oli tasainen kuin lautasen puolikas. Katselimme sitä viiden minuutin ajan klo 00.08—00.13. Se alkoi vähitellen himmetä sirpinpuolikkaaksi ja häipyi näkyvistä, kertoi Taussi.

— Valoilmiö pysyi koko ajan paikallaan, aina siihen saakka kunnes se himmeni näkyvistä.

Tohmajärvellä

Useat henkilöt näkivät Värtsilässä ja Tohmajärvellä perjantain vastaisena yönä heti puolen yön jälkeen harvinaisen voimakkaan valoilmiön pohjoiskoillisen suunnassa. Taivaan rannalta noussut hehkuva puolikaari nousi nopeasti saaden valtaisat mittasuhteet ja valaisten samalla voimakkaasti. Tuli- ja savukaari nousi noin 30 asteen korkeuteen taivaanrannasta ja näkyi 15 minuutin ajan. Mitään ääntä ei kuulunut samanaikaisesti. Valoilmiö muistutti elävästi atomipommin räjähdystä ja useita tähtiä näytti lennelleen sen ympärillä. Se ei kuitenkaan saanut päältä katsottuna täydellisen sienimäistä atomipommin muotoa kantaosineen.

Suomessa tehtyjä havaintoja

Yksityisten UFO-havaintojen tutkiminen on varsin vaikea tehtävä ja luotettavien havaintotietojen saaminen on usein monen vaivan takana. Tapani Kuninkaan suunnittelema Suomen tärkeimpien UFO-havaintojen tarkempi tutkimus antaa toivottavasti joitakin arvokkaita tuloksia pyrittäessä maamme UFO-tapahtumien kartoittamiseen. Mutta vaikeuksistakin huolimatta ja senkin uhalla, että saadut tiedot eivät aina täyttäisi täysin niitä vaatimuksia, joita luotettaville tiedoille on asetettava (esim. sanomalehtitiedot), kannattaa kuitenkin pyrkiä jonkinlaisen kuvan antamiseen maassamme tehdyistä havainnoista, joilla saattaa olla yhteyttä siihen maapallon laajuiseen ilmiöön, jota UFO-ilmiöksi kutsutaan. Seuraava katsaus alkuvuoden tapahtumista perustuu osaksi henkilökohtaisiin ilmoituksiin, osaksi sanomalehtitietoihin. Huomattakoon, että katsaus ei ilmeisestikään ole täydellinen ja että toisaalta mukaan on otettu havaintoja ilmiöistä, jotka eivät todellisuudessa liene tunnistamattomissa.

Tammikuulta on tiedossamme vain pari valoilmiötapausta, joista yksi on Savon ja Pohjois-Karjalan seudulla 17.1. klo 15.20 nähty kirkas kaakko-luode suunnassa kulkenut "lentävä sikaari", joka oli hajonnut kappaleiksi ehkä n. 10 sek. lennon jälkeen. Tämän tyyppinen ilmiö on saattanut aiheutua ilmakehässä tuhoutuneesta meteorista. (Lähde HeSa 19/1). 12.1. havaitsi eräs rouva Hirvensalossa (Turkua lähellä oleva saari) kirkkaanpunaisen valopallon matalalla taivaalla klo 17.45. Ilmiö lensi hänen kertomansa mukaan yli kilometrin päässä salmen yllä, joka erottaa Hirvensalon saaren Satavan saaresta ja oli alle 100 metrin korkeudessa. Se kulki lentokonetta hitaammin, mutta ilmapalloa nopeammin. Se näytti kohoavan hie-

man ylöspäin ja katosi metsänreunan taakse, joka oli puolivälissä kohdetta ja havaitsijaa. Metsä oli hyvin korkean kallion päällä, joten ilmiö katosi näkyvistä kuin esiripun taa. Esine liikkui idästä länteen. Avustajamme toteaa: "On merkillistä, että juuri tämän salmen yläpuolella on havaittu niin monta selittämätöntä ilmiötä. En tunne läheskään kaikkia havaintoja, mutta laskujeni mukaan niitä kertyy nyt ainakin viisi". (Lähde A. Hietamäki, Ypäjä kk.)

Lahdessa Joutjärvellä 16.2. tehty kiintoisa havainto siihen liittyvine piirroksineen on esitetty keskiaukeamalla.

Turun Sanomat 2.3. tietää kertoa: "Outoja valoilmiöitä on jälleen esiintynyt Turun taivaalla. Muuan Virvoituksenmäessä asuva rouva heräsi aamuyöllä klo 4 aikaan ja näki kolmen valon liikkuvan samansuuntaisina toisistaan melko etäällä luoteesta pohjoiseen päin. Valot olivat vilkkuvia ja kirkkaita, yksi muita hohtavampi ja siitä lähti ikäänkuin säteitä ylös ja alaspäin. Puoli kuuden aikaan sama rouva ja hänen miehensä näkivät valojen edelleen kulkevan taivaalla. Niiden lisäksi liikkui siellä myös kolme muuta valoa hiukan niitä ylempänä ja vähän eri suuntaan, mutta muuten samalla tavoin. Näihin aikoihin ei tiedetä lentokoneiden olleen liikkeellä eivätkä valot sitä paitsi muistuttaneet lentokoneen valoja". Tässä lehtiuutisessa esiintyi usein havaittava puute, tarkan päivämäärän mainitsematta jättö. Ilmeisesti se oli 1.3.

Koijärvellä havaittiin 11.3. klo 18.30 "pitkäpyrstöinen tulipallo", ilmeisesti tekokuun tai sen kantoraketin tuhoutuminen; tiedot puutteellisia. (Lähde Forssan lehti 12.3.)

Maaliskuun 20 päivän tienoilla Pohjois-Suomessa havaitut valoilmiöt ovat saattaneet aiheutua mahdollisesti Pohjois-Ruotsista tutkimustarkoituksissa korkeuksiin ammutuista bariumpilvistä, jotka näyttävät vihreiltä punakeskuksisilta palloilta ja ovat miltei liikkumatta taivaalla ja hajoavat pilveksi jonkin ajan kuluttua (kts. Flying Saucer Review 2/68, A.

Jonsson: Reports from Sweden). Melko varmasti oli juuri tällaisesta kyse Jyväskylässä pohjoistaivaalla 23.10.67 havaitussa ilmiössä (kts. VIMANA 3-4/67). 22.3. nähtiin useilla Keski-Suomen paikkakunnilla aamuyöllä n. klo 5 idän suunnasta lentänyt pallon tai kartion muotoinen, kirkas valoilmiö, joka jätti jälkeensä savupilven. Ilmiön lentosuunta oli loivasti kohoava. Maisteri Järvi Jokioisista arveli ilmiön syyksi tekokuun kantoraketin jonkin vaiheen syttymisen kiertoradallaan. (Lähde Savon Sanomat 23.3. sekä havaintoilmoitus juvalaiselta metsäteknikolta) 28.-29.3. välisenä yönä Itä-Suomessa nähty erikoinen valoilmiö on kerrottu lehtileikkeen muodossa sivulla 10 . Pyydämme lukijain käsityksiä ko. ilmiön mahdollisista syistä. H. Eskelinen (os. Nurmes) kirjoitti meille samasta havainnosta: "Kulkiessani 29.3. klo oo.o5 aikaan Nurmeksen Lipinlahdessa 10 km Lieksan suuntaan näin itäkoillisessa metsänrajan takana pallon muotoisen, hieman kuun valovoimakkuutta vähäisemmän valoilmiön. Pallosta näkyi noin 2/3 metsärajan takaa ja 1/3 siitä oli näkymättömissä. Huomatessani ilmiön oli se kuuta jonkin verran suurempi ja samalla kuin se ikäänkuin haihtui silmistä se suureni jatkuvasti ollen lopulta noin viisitoista kertaa kuuta suurempi. Ilmiö ei lainkaan liikkunut, vaan laajeni paikallaan ollen. Valoilmiön kestoaika oli noin kuusi minuuttia."

Huhtikuun 25 päivänä teki seurak.sisar E. Pastila havainnon ilmiösarjasta lähellä Joutjärven kirkkoa. Selonteossaan hän kuvailee tapahtunutta: "Olin illalla R:ttupiiristä ja yksin tulossa 1 km matkan kotiini Joutjärven kirkolle. Kivimäentieltä (korkea mäki) näin metsän päällä lentävän punaista, räikeätä valoa ja miedosti vihreätä vuorottain heijastavan laitteen kulun, suunta itä - länsi, suora linja. Kun matkaa oli kotiini n. 600 m ja matkalla oli notkelma, jännäsin, näenkö vielä laitteen kulkua, kun tulen toiselle mäelle. Puolimäestä kuitenkin aloin nähdä punaisen valopallon (kuusenoksien lev.) aivan asuntoni (rov. pappilan alakerta) yläpuolella. Valo oli hälyytyksenpunaista, ei yhtään vihreätä. Laitteen

tulo oli äänetön ja pysähtyminen äänetön. Punainen väri läikehti kuin pyörien koko ajan. Edelläni kulki 2 poikaa (n. 13 - 14 v.). Jännitin, näkevätkö vain minun silmäni kummia, mutta pojat myös käänsivät päänsä muutamia kymmeniä metrejä katsellen ja ihmetellen meille harvinaista näkyä. En tuntenut kauhua. Ajattelin, ehkä niillä on jotain asiaa minulle. Olin oman kotini kohdalla, kadun toisella puolella. Pysähdyimme melkein poikien kanssa kun samasta suunnasta kuin seisova laite, tuli ääntäen miedolla jyrinällä samaa valoa heijastava ja kuin pyörivästä liikkeestä punavihreätä valoa läikehtivä laite. Kun laitteet tulivat samalle kohdalle (radat hiukan ulompana toisistaan) palasi laite I tulosuuntaansa nopeata vauhtia ja samalla tavalla miedosti jyristen kuin laite II, joka meni suoraa linjaa, puun latvojen korkeudella länteen.

Sanoin pojille: "Se taisikin olla lentokone" ja astelin hämmentynein ajatuksin alakerran kotiini.

Noin tunnin kuluttua (n. 22.40) kuulin jälleen asuntoon sisälle (ikkuna raollaan) samaa jyrinää. Katsoin ja näin kirkon yli lentävän valopallon, joka painui harjan taa. Valo oli nyt keltaista. (Ei valojen kohta lentokonemaisesti siipien kärjissä)

Seuraavana päivänä tapasin lankoni, joka Järvenpäässä (poliisi) oli päivystysvuorollaan nähnyt samaa räikeän punaista valoa ja vihreätä läikehtivän laitteen ja suunta sama. Samana iltana oli myös rov. Pulkkisen 17 v. poika nähnyt laitteen äänettömän kulun Lahden Kariniemessä.

Maanantaina tapasin naistenpiirini jäseniä ja luulin kertovani yksin kummia, kun yksi jäsenistä oli nähnyt miehensä kanssa kotinsa ikkunasta lähes samaa. Kello 21.40 oli itä-länsisuunnassa (kohti Joutjärven kirkkoa) nopeata vauhtia kulkemassa samoin punavaloa heijastava laite, joka kulki kaartaen ja mäen tullessa puitten taakse häviten.

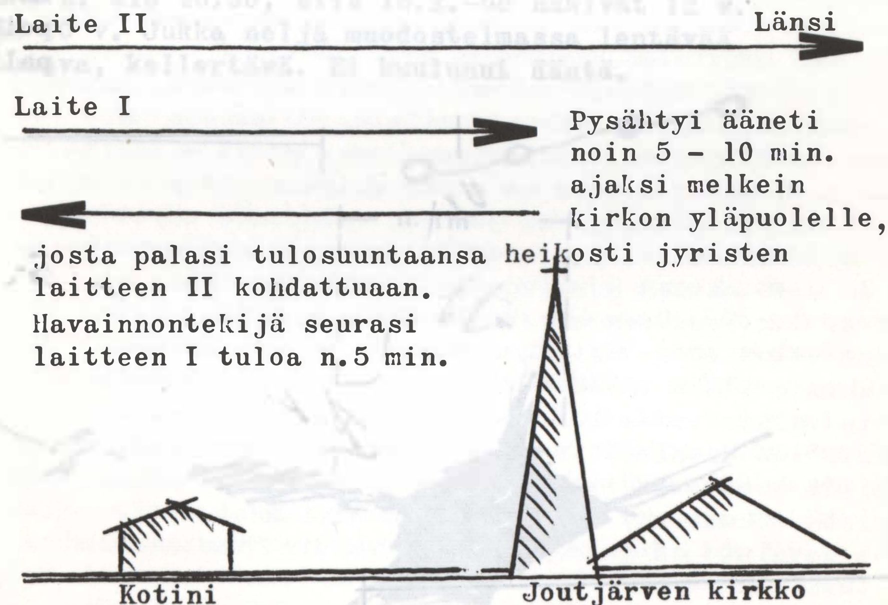
Torstaina oli myös joku tuttava perhe autoilemassa. Samaan aikaan kuin minä itsekin rouva näki laitteen auton ikkunasta ja kehoitti miestään katsomaan.

Mies kuitenkin torjui näkemisen väittäen sen olevan lentokoneen.

Väitän, että laite ei ollut lentokone:

- se kulki äänettä
- valot ja valojen paikat olivat toiset
- lentokone tai helikopteri ei pysähdy kertomallani tavalla ja äänettä
- niitten merkillinen aikataulu (toisen tultua kohdalle toinen lähti) oli merkillistä
- samaan kellonaikaan nähty, toistuva laitteen lentäminen tuntuu poikkeukselliselta
- punaisen valopallon koon vaihtuminen seisomisen aikana oli myös merkillistä".

Havainnontekijän piirros ilmiöstä:

Mainittakoon, että Turun Sanomien mukaan (25.4.) näkivät useat henkilöt klo 22.45 kirkkaan valopallon taivaalla Taivassalon Lemmetyisissä. Valopallo liikkui etelästä pohjoiseen. Toisinaan se pysähtyi, mutta jatkoi edelleen matkaansa samaan suuntaan.

Joutjärvellä tehty havainto

ja karttapiirros, kuvio 2 piirros järvestä, johon jälkien sijainti on merkitty.

16.2.68 näki Lahdessa asuva rouva Impi Tiilikainen Joutjärven pohjoisrannalla klo 1.40 - 2.25 häikäisevän kirkkaita (2) valoilmiöitä. Nämä kirkkaat esineet olivat paikallaan ja kun e.m. rouva ei jaksanut niitä kauemmin katsella, hän paneutui nukkumaan, mutta heräsi klo 3.30, jolloin esineet olivat poissa. Parin päivän kuluttua hiihdin paikalle katsomaan, onko jälkiä ja näin lumessa pitkiä syvennyksiä ja avannot, jotka olivat kuin päältä sulatetut ja edelleen sulat, vaikka oli ollut kovat pakkaset. (Olen asunut Joutjärven rannalla lapsuudesta lähtien, enkä muista koskaan ennen selostamani tapaisia jälkiä nähneeni.)

Maija Ilmavalta

P.s. Piirtämäni jäljet on nähnyt myös mieheni, kansak.op. Esa Ilmavalta ja kansak.tark. Pekka Tiilikainen.
Edellisenä iltana n. klo 20.30, siis 15.2.-68 näkivät 12 v. poikani Pekka ja 10 v. Jukka neljä muodostelmassa lentävää palloa, väri hohtava, kellertävä. Ei kuulunut ääntä.

n. 30m

n. 1m

Kuvio 2

Vappuyönä 1.5. näki kolme poliisikonstaapelia Oulussa klo 2.20 tienoilla pitkänomaisen, hehkuvanpunaisen valoilmiön, jonka perässä oli kirkas pyrstö. Ilmiötä kuvailtiin sikaarin muotoisena tai kuin tulessa olevana lentokoneena. Avustajamme M. Päätalo haastatteli silminnäkijöitä. Kyseessä saattoi olla kuten Oulun Yliopiston tähtitieteen laitokselta arveltiin tekokuun tai raketin osa.

Vielä lienee paikallaan kuvailla erästä Helsingissä tehtyä havaintoa, joka J. Valléen luokituksessa kuulunee ryhmään V C, ts. pistemäiset valolähteet, joiden käyttäytyminen erottaa ne satelliiteista yms. Ko. tapaus on varsin omalaatuinen, mutta ei missään tapauksessa havaintona epätavallinen. Havainnontekijöinä olivat eräs ulkomaalainen ohjelmoitsija ja hänen vaimonsa. Havaintopaikka oli Roihuvuori Helsingissä, tarkemmin eräs kallio, josta on hyvä näkyväisyys eri suuntiin. Havaintoaika 22.20 - 23.30 siis runsas tunti. Sää oli selkeä, taivas pilvetön. Ensin he näkivät pohjoisella taivaalla n. 20 asteen korkeudella välkkyvän valopisteen, joka pysyi paikoillaan n. 5 min., sitten se alkoi liikkua itään päin kiiveten ylöspäin, jonka jälkeen valopiste näyttäytyi säännöttömästi pohjoisella ja koillisella taivaalla 30 - 40 asteen korkeudella. Kirkkaimmillaan se oli n. 3 x Venuksen kirkkaus, heikoimmillaan vain pieni valopiste. Väri sama kuin Venuksen. Kaiken kaikkiaan ilmiö välähti yli 100 kertaa välähdysten välin vaihdellessa 10 sekunnista 2 min. 10 sekuntiin ollen keskimäärin 30 sek. Kun silminnäkijät menivät kotiinsa Roihuvuoressa ja koettivat nähdä ilmiötä ikkunasta, he eivät enää löytäneet sitä. Tämä havainto on luonnollisesti varsin "vaatimaton" ja tulkinnanvarainenkin, mutta se muistuttaa samalla mieliin kertomukset "oudosti käyttäytyvistä tähdistä", joka ilmiö ilmeisesti kuuluu tarkastelemaamme arvoitukseen.

Edellä esitetystä ilmenee, että vain osa UFOina selostetuista ilmiöistä yleensä jää todella vaille mitään laatuunkäypää selitystä; tällaisten tunnistettavissa olevien ilmiöiden tarkastelu on omiaan totuttamaan meidät erilaisten havaintojen oikeaan tulkintaan. Toisaalta epäilemättä ilmeni, että myös Suomessa on aineistoa UFO-ilmiöiden tutkimiseen, seikka, jonka menneiden vuosien useat kiintoisat havainnot ovat jo osoittaneet. Viittaamme toisaalla tässä numerossamme olevaan Tapani Kuninkaan Suomen UFO-tutkimusta käsittelevään kirjoitukseen.

J. Valleen tutkimuksista

Viime vuosien kuluessa on UFO-ilmiön pulmallisuus tutkimuksen kohteena tullut yhä ilmeisemmäksi. Toisaalta on tutkimukseen alettu soveltaa uusia menetelmiä, jotka edelleen kehitettyinä saattavat tuoda esille ilmiön todella luonteenomaisia seikkoja ja siten auttaa sen ymmärtämistä. Tässä tarkoitetaan erikoisesti tilastollista havaintoilmoitusten tutkimista, jonka läpiviemisessä käytetään nykyaikaisen tietojenkäsittelyn suomia mahdollisuuksia. Tunnetuimpia tällaisia tutkimuksia ovat tri Jacques Valléen suorittamat, joita hän on käsitellyt mm. teoksessaan "Challenge to Science" (Haaste tieteelle). Mainittakoon, että aikanaan paljon huomiota herättänyt "Straight-Line Mystery" eli Aime Michel'in esilletuoma Ranskan vuoden 1954 havaintoihin perustunut olettamus UFOjen lentoratojen tietystä säännönmukaisuudesta ei J. Valleen laskelmien mukaan ole riittävästi perusteltu, vaan esilletulleet kuviot ja suorat linjat ovat saattaneet hyvinkin aiheutua sattumasta. Havaintopisteiden tarkan määrittämisen vaikeus toisaalta heikentää mahdollisuuksia asian tarkaksi selvittämiseksi. "The Straight-Line Mystery" muodosti oman tärkeän jaksonsa UFO-ilmiön tutkimuksessa, vaikka sen merkitys itse asian ymmärtämiseksi onkin miltei kokonaan hävinnyt, sillä se oli ensimmäinen vakava yritys tieteellisen tutkimuksen soveltamiseksi UFO-ilmiöön ja näytti siten tietä myöhemmille yrityksille.
Flying Saucer Review'ssa (3/68) oli J. Valléen esittämiä piirteitä analyysistaan, jota hän suorittaa

8260 USAn Ilmavoimien arkiston UFO-havainnnoista vuosilta 1942 - 65. Vallée on saattanut ko. havaintokertomukset tietokoneeseen sopivaan muotoon ja on saanut sivutuloksina UFO-ilmiön maantieteellistä sijoittumista koskevista tutkimuksistaan muutamia mielenkiintoisia seikkoja, joista seuraavassa lyhyesti:

UFO-ilmiön esiintymisessä ei ilmene vuodenaikojen mukaista vaihtelua. Ilmiön esiintymistä kuvaavat käyrät eivät ilmituo sellaisia erikoisia piirteitä, jotka ovat ominaisia sosiologisille ilmiöille tai ilmastollisten tekijöiden vaikutuksen alaisille ilmiöille. Esimerkiksi rotulevottomuuksien esiintymiset tai metsästystä ja kalastusta käsittelevien taskukirjojen myyntiluvut noudattaisivat täysin erilaisia lakeja. Tämä tuntuisi siis viittaavan jollakin tavalla itsenäiseen ilmiöön.
Toisaalta havaintojen lukumäärä on näköjään usein yht'äkkiä kasvanut ja sitten laskenut enemmän tai vähemmän eksponenttikäyrän tavoin (siis laskenut vähitellen "normaalilukemiin"). Näin on ollut vuosina 1950, 51, 52, 53, 57, 60, 64, 65. Edelleen on kiintoisaa, etteivät ilmoitusten määrän äkilliset vaihtelut liity vuodenaikaan tai sellaisiin ilmeisiin syihin kuin esim. meteorien määrään. Ehkä mielenkiintoisin on esilletullut laki, jonka mukaan UFO-havaintojen määrä miljoonaa ihmistä kohden USAn valtioissa kohoaa hyvin nopeasti asukastiheyden pienetessä, seikka joka on ilmeinen myös Ranskan -54 havaintojen yhteydessä. J. Vallee korostaa, että otoksen suuruus eliminoi mahdollisuudet sattumanvaraisista vaihteluista.

Todennäköisesti myös Coloradon yliopiston tutkimuksissa käytetään tilastollisia menettelytapoja, vaikkakaan mitään selviä tietoja ko. tutkimuksen suorituksesta ei ole tullut julkisuuteen. On ehkä sopiva mainita, että joidenkin mielestä (mm. prof. James McDonald, Arizonan yliopisto) Coloradon tutkimukset ovat syystä tai toisesta saattaneet jäädä liian suppeiksi ja tulokset sen mukaisiksi. Viimeisimpien tietojen mukaan pitäisi virallisen raportin tutkimuksen tuloksista valmistua kesän kuluessa. (P.T.)

LAUTASET JA LEHDISTÖ

Tarkastellessamme tänä vuonna maassamme ilmestyneitä sanoma- ja aikakauslehtiä, voimme huomata, ettei kirjoittelu lentävistä lautasista ole ainakaan vähentynyt edellisistä vuosista. Pikemminkin näyttää siltä, että tämän vuoden ensimmäisen puoliskon aikana on lehdistössä käsitelty tätä aihetta useammin kuin koskaan ennen. Toinen merkittävä piirre, jonka voi helposti huomata, on se, että kirjoitusten taso on yleensä paljon korkeampi kuin muutama vuosi sitten. Tosin vielä nytkin näkee kirjoituksia, jotka pikemminkin kuvastavat kirjoittajan omia ennakkoluuloja ja käsityksiä UFOista, kuin sisältävät varsinaista asiatietoa. Ilahduttavaa on kuitenkin todeta, että nykyisin tuskin kukaan enää pitää lautasia pelkkänä humpuukina. - Seuraavassa tarkastelemme hieman eräitä viimeisen puolen vuoden aikana ilmestyneitä kirjoituksia. Lienee syytä mainita, ettemme voi tässä yhteydessä käsitellä tai edes mainita läheskään kaikkia tänä aikana julkaistuja kirjoituksia.

Viime vuoden viimeisenä päivänä (31.12.67) oli Savon Sanomissa (s.8) mielenkiintoinen, koko sivun käsittävä kirjoitus, jossa majuri Pajunen, lääket. lis. Sorri, piispa Sormunen ja opetusneuvos Kallinen vastasivat kysymykseen "Mitä tapahtuisi jos avaruuden asukkaat tulisivat maapallolle". Kaikki vastaajat olivat siinä suhteessa samaa mieltä, ettei heidän mielestään ollut mitään syytä suhtautua pelokkaasti avaruudesta mahdollisesti tuleviin vieraisiin, sillä "ehkä he olisivat jo luopuneet väkivaltapolitiikasta . . "(majuri Paju-

nen). Opetusneuvos Kallisen mielestä tällaisen vierailun vaikutukset olisivat loppujen lopuksi melko vähäiset: "Se, että toisilla planeetoilla on todistettu olevan meitä kehittyneempi olentolaji, ei pitkän päälle vaikuttaisi useimpiin ihmisiin ja yleiseen elämänmenoon enempää kuin Amerikan löytäminen".

YV:ssä 1/68 (s. 32-34) oli värivalokuvin varustettu kirjoitus "Lentävät lautaset ovat todellisuutta", jonka viimeinen lause kuuluu: "Lentävien lautasten olemassaoloa voitaneen jo pitää todistamattomana tosiasiana".

Tammikuussa on useissakin eri sanomalehdissä (esim. Kansanlehti 29.1.) Mikko Saunamaan kirjoitus "Lentävän sikarin murhenäytelmä", jossa kerrotaan ilma-aluksesta, joka hämmästytti amerikkalaisia huhtikuussa vuonna 1897.

Päivän Sanomissa oli 10.ja 12. päivinä helmikuuta Pekka Kytöojan kaksiosainen kirjoitus "Lentävät lautaset - onko niitä?", jossa kerrotaan esim. Neuvostoliitossa tehdyistä havainnoista.

Turun Sanomissa oli 18.2. kirjoitus "Ratkaisu lentäville lautasille", jossa esitellään Philip Klassin plasmateoriaa.

Kauppa- ja Koti-lehdessä 2/68 (s.30-33) oli Eero Juurikkalan kirjoitus "Lentävät lautaset - todellisuutta, kuvittelua vai huijausta", jossa lentolautasten olemassaoloon suhtaudutaan hyvin kielteisesti. Monet tässä kirjoituksessa esitetyt väitteet eivät ole aivan totuudenmukaisia. Juurikkala mm. väittää, ettei UFOista ole olemassa ainuttakaan onnistunutta valokuvaa. Edelleen: "Käytännöllisesti katsoen kaikki havainnot on tehty hämärässä tai pimeässä". Juurikkalan mukaan Amerikassa on vain muutamia tapauksia, joita ei ole pystytty selvittämään. Tuskinpa Ilmavoimien 663:sta selvittämättömästä tapauksesta voidaan käyttää sanontaa "muutama". Kirjoituksen lopussa sanotaan: "Ei siis ole olemassa mitään selvää näyttöä, jonka perusteella lentäviin lautasiin olisi syytä suhtautua vakavasti. Näin varsinkin, koska kaikki havainnot tutkitaan hyvinkin tarkasti". Sopii ihmetellä, kuka esim. Suomessa tutkii kaikki havainnot hyvin tarkasti?

Kansan Uutisissa oli 29.2. kirjoitus "Lentävät lautaset - arvoitus, jota ei ole ratkaistu", jossa kerrotaan venäläisten tiedemiesten tekemistä UFO-havainnoista.

Helsingin Sanomissa 2.4. oli myös esillä venäläisten havainnot otsikolla "Lautaslentoja tutkitaan myös Neuvostoliitossa".

Etelä-Saimaassa oli 27.4. Björn Borgin kirjoitus "Lentävien lautasten arvoitus ratkeamassa?", jossa tarkastellaan Coloradon yliopistossa suoritettavaa tutkimusta.

Talven aikana oli useissa viikko- ja aikakauslehdissä suurempia tai pienempiä juttuja lentävistä lautasista. Mainittakoon tässä esim. Me kuluttajat-lehti, jossa oli varsin hyvä esittely Gösta Rehnin kirjasta ja Koti-Postin kirjoitus "Meikäläisten muukalaiset".

Kesäkuun kirjoituksista mainittakoon esim. Oululehden "Lentävät lautaset tutkimuskohteeksi", jossa esitellään Suomen UFO-tutkimusta.

Lopuksi on syytä myös mainita, että Suomen Planetistien Seura (pj. Arvi Merikallio) julkaisi talvella ensimmäisen painetun jäsenlehtensä, jonka nimenä on Planetisti. Se on kooltaan varsin vaatimaton, käsittäen vain neljä sivua. Lehti sisältää pari rovasti Merikallion kirjoitusta ja muutamia ajankohtaisia ilmoituksia ja uutisia. (TK)

VIMANAn aikaisempia numeroita voi tilata yhdistykseltä hintaan 1,50/kpl.

UNDERSTANDING, Inc. [redacted]

Eräs UFO-ilmiön liepeille syntyneistä moninaisista järjestöistä on Daniel·Fry'n vuonna 1955 perustama Understanding, Inc. (undertanding = ymmärtäminen), joka nimensä mukaisesti pyrkii levittämään ymmärtämystä ihmiskunnan keskuuteen. Tämä taloudellista voittoa tavoittelematon järjestö on jo 13 vuoden ajan julkaissut Understanding-nimistä, kerran kuukaudessa ilmestyvää lehteä. Mainittakoon, että viime toukokuun numerossaan "Understanding" julkaisi VIMA-NAn (3-4/67) English Summaryn kuvaukset eräistä maamme UFO-tapahtumista (mm. Tiittu-vaarin tapaus).

Undertanding-järjestön ohjelmalehtisessä mainitaan sen pääperiaatteista mm.: "Understanding, Inc. . . omistautunut suuremman ymmärtämyksen levittämiseen kaikkien maapallon kansojen keskuuteen, jotta ne voisivat elää rauhassa ja olisivat psykologisesti ja sosiologisesti paremmin valmistautuneita avaruusaikaan".

"Understanding, Inc.'in päämääriä ovat:

Pätevien ja käytännöllisten ratkaisujen löytäminen niihin suuriin perusprobleemoihin, jotka tätä nykyä uhkaavat ihmiskunnan onnea, hyvinvointia ja olemassaoloa maapallolla;
kannustaminen ja rohkaiseminen ko. probleemien syyn täydelliseen ja tarkkaan määrittämiseen, mikä onnistuttuaan johtaa suoraan ongelman ymmärtämiseen siten avaten oven käytännölliseen ratkaisuun;
tieteellisen sekä muun tutkimuksen ja analyysin suorittaminen kaikista mahdollisista seikoista kaikilla mahdollisilla aloilla tarkoituksena uuden, laajemman ja kehittyneemmän tiedon saavuttaminen;
sen seikan ymmärtäminen, että fysikaalisen tieteen nopeata edistymistä on edesauttanut maapallonlaajuinen perusolettamuksien tai periaatteiden hyväksyminen, mikä osoittaa tarpeelliseksi
samalla tavoin kartoittaa henkitieteen yleisesti hyväksyttyä aluetta, mikä täten johtaa elämän todellisen päämäärän ymmärtämisen lisääntymiseen sekä oikean kanssakäymisen kyvyn kasvamiseen;
yhteiskuntatieteessä niiden periaatteiden kartoittaminen, jotka kaikki maapallon nykyiset rodut ja uskontokunnan hyväksyvät, täten pyrkien viitoittamaan tietä ihmisen käyttäytymiselle toveriaan kohtaan, missä tahansa tämä eläneekin . . . "

Understanding, Inc.'in toiminnasta lähemmin kiinnostunut voi kirjoittaa: Understanding, Inc., Box 22, Station C, Pasadena, California, USA.

TIETEELLISESTÄ DOGMISTA

Seuraava artikkeli käsittelee osittain kysymystä, jonka merkitys on ilmeinen, nim. tieteellisen tutkimuksen ja UFO-ilmiön välistä suhdetta ja joka läheisesti liittyy tutkimusmenetelmien pätevyyden ongelmaan. Kirjoitus, joka alkujaan on julkaistu Flying Saucer Review'ssa 2/67, on jo ehkä hiukan vanhentunut siinä mielessä, että tiedemiesten kirjoittamien UFOja käsittelevien julkaisujen määrä on jatkuvasti lisääntynyt eikä UFO-Evidence ole enää ainoa laajempi tutkimus alalta, kuten kirjoituksessa esitetään. Toivomme, että artikkeli osaltaan auttaa meitä ymmärtämään tiedemiehen työskentelytapoja ja hänen periaatteitaan.

Artikkelin kirjoittaja Stewart Miller on Cambridgen yliopiston UFO-tutkimusryhmän yhdyssihteeri.

"Hyvin usein kuullaan UFO-tutkimuksessa mukana ole-

vien ja aivan liian usein siitä ainoastaan passiivisesti kiinnostuneiden henkilöiden lausuvan valitteluja ja syytöksiä tieteen maailman "dogmaattisesta" ja ahdasmielisestä asenteesta tutkimusaihettamme kohtaan. Seuraavassa pyrin esittämään, että tällaiset käsitykset ovat virheellisiä, että ne johtuvat tieteen maailman työskentelytapojen väärinymmärtämisestä, ja että "tieteen dogmaattisuuden käsite" ei enää päde kuvailtaessa tiedemiesten nykyistä asennetta uusia hypoteeseja kohtaan. Tämä johtuu siitä, että tieteen asennoituminen uusiin keksintöihin on suuresti muuttunut viime vuosina, ja juuri tämä muutos on murtanut tieteessä vallinneen pyrkimyksen dogmaattisuuteen.

Nykyään on niin monia tiedemiehiä mukana tutkimustyössä, joko hallitusten tai yksityisten tukemina, ja perustutkimuksen kustannukset ovat niin korkeat, että tiedemiehet katsovat keskinäisen yhteydenpidon välttämättömäksi, jotta vältyttäisiin työn kertautumiselta. On hyvin ikävää kuluttaa miljoonia tutkimukseen ja huomata sitten, että se onkin jo suoritettu muualla. Tästä johtuen tiedemiesten välille on kehittynyt hämmästyttävän laajaa yhteistyötä ja tietojen vaihtoa sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla.

Tiedemies, joka on tehnyt jonkin merkittävän keksinnön tai edistysaskeleen perustutkimuksen yhteydessä, tuntee velvollisuudekseen julkaista tuloksensa - ensinnäkin puhtaasti itsekkäistä syistä saadakseen tunnustusta työlleen ja toiseksi, jottei kukaan hänen tiedemieskollegoistaan tietämättään suorittaisi uudelleen hänen tutkimustansa. Niinpä hän odottaa toisten tekevän samoin ja tarkkailee siinä mielessä kaikkia muita julkaisuja omalta tutkimussaraltaan.

Tähän mennessä ei mitään laajaa UFOja koskevaa tutkimusta ole ilmestynyt. Lähimpänä tällaista on varmastikin NICAP'in The UFO-Evidence, joka esittää sisältönsä järjestelmällisessä ja loogisessa muodossa. Tämä julkaisu on kuitenkin kirjoitettu pikemminkin tavalliselle lukijalle kuin työn rasittamalle tiede-

miehelle, joka haluaa kvantitatiivisia tietoja mieluummin kuin pelkistyksiä silminnäkijöiden ilmoituksista, ja raportteja kvantitatiivisten mittausten alaisiksi asetetuista kvalitatiivisista fysikaalisista vaikutuksista. Lisäksi sen lähtökohtana on määrätty näkökanta (so. että UFOt ovat varmuudella interplanetaarisia avaruusaluksia) mikä on omiaan tekemään todisteiden valinnan ennakoivaksi.

"Mitä uutta tieteellistä tietoa, jos lainkaan, voidaan saavuttaa UFOjen tutkimisella? Tähän asti . . mikään UFO ei ole luovuttanut tietoa, jolla olisi konkreettista arvoa tieteelle. UFOt pysyvät vain kummallisen haasteena tieteelliselle mielikuvitukselle". (Lloyd Mallan, Science and Mechanics, jouluk.66 s. 31-32) Tämä on ongelman ydin. Tiedemies on kiinnostunut ilmiöstä vain silloin, kun se sattuu herättämään hänen uteliaisuuttaan. Tähän mennessä UFO-tutkimus on ollut loiseläjän asemassa. Vaikka sen on kiittäminen erilaisia tieteen aloja (etenkin erikoisaistinpsykologiaa, optiikkaa,elektroniikkaa ja meteorologiaa) tiedoista, jotka ovat auttaneet selvitettäessä tiettyjä havaintoja, niin UFO-tutkimus ei ole 20-vuotisen olemassaolonsa aikana onnistunut aikaansaamaan mitään todistettavaa edistysaskelta tieteellisessä tietämyksessä. Niinpä jokainen tiedemies, joka on kiinnostunut aiheesta, on sitä pelkästään inhimillisestä uteliaisuudesta. Jos tiedemiestä pyydetään lausumaan mielipiteensä UFOista, niin hänen mielipiteensä arvo on suoraan verrannollinen siihen määrään, mitä hän on lukenut aiheesta. Jos hän ei ole lukenut mitään todisteista, niin hänen mielipiteensä on yhtä tyhjän kanssa, sillä kiireisenä ja omaan alaansa paneutuneena henkilönä hänen ainoat vaikutelmansa aiheesta ovat lähtöisin sanomalehtien selailusta. Tällainen on prof. Brnard Lovellin tapaus, joka viime vuonna loihti sellaiset helmet kuin "UFOt ovat pelkästään amerikkalaisia ilmiöitä" ja "kukaan harjaantunut havaintojen tekijä tai tähtitieteilijä ei ole koskaan ilmoittanut sellaisesta havainnosta". (Sir Bernard Lovell puhumassa Cerritos Collegessa, Los Angeles. Cambridge News, 25.4.66)

Lovell ei ilmeisesti tiedä yhtään mitään koko aiheesta ja hänen olisi paras myöntää se. Toisaalta kuitenkin sellaisen tiedemiehen mielipide, joka on tarkastellut todisteita ennakkoluulottomasti, on hyvin arvokas, koska hän kykenee havaitsemaan epäjohdonmukaisuuksia ja erottamaan asianmukaisimman tiedon. Loppujen lopuksihan tiedemiehen koko työ on osaltaan todisteiden käsittelyä, olennaisen tiedon erottamista epäolennaisesta.

Ehto, että todisteita tulee tarkastella ennakkoluulottomasti, vie meidät pääasiaan. Joukkomme kovaäänisimpiin kuuluvien keskuudessa on vallalla tuo yleinen uskomus, että "tiedemies" määritelmänsä mukaan on ylivanhoillinen eikä ole valmis hyväksymään uusia näkemyksiä, jotka ovat ristiriidassa hänen omiensa kanssa. Lempinimi tälle asennoitumiselle kokonaisuudessaan on "tieteellinen dogmaattisuus". Tämä väärinkäsitys on syntynyt ja sen on aika kokea kuolema.

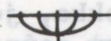
Ensinnäkin, suurin osa ns. uusien ajatuksien vastustamisesta on sellaisten henkilöiden käyttäytymistä, joiden ainoa tietämys aiheesta perustuu sanomalehtien pintapuoliseen lukemiseen - ja koska aihetta on aina käsitelty "mätäkuun" juttuina, voimme tuskin syyttää ketään, joka ajattelee, ettei kysymys ole tutkimisen arvoinen.

Toiseksi, reportterien käytäntönä on usein kysyä "asiantuntijalausuntoja" tiedemiehiltä, joko jostakin erityisen hyvästä havainnosta tai aiheesta kokonaisuudessaan. Kun tiedemieheltä kysytään UFOja koskevaa mielipidettä, niin hän pyrkii kulkemaan pitkin maltillista keskitietä, sillä vaikka ilmeisesti onkin havaintoilmoituksia, jotka ovat tätä nykyä selitystä vailla, ei vielä ole mitään kiistämätöntä fysikaalista todistetta siitä, että UFOt olisivat interplanetaarisia avaruusaluksia. Heidän, jotka päätyvät tähän tulokseen, on tehtävä se havainto- ja laskeutumisilmoitusten subjektiivisella tulkinnalla. On kuitenkin paljon vaikeampaa puolustaa maltillista mielipidelinjaa kuin äärimmäistä kantaa julkisessa väittelyssä tai keskustelussa ja tätä seikkaa voivat varmempien mielipidekantojen edustajat käyttää hyväkseen. (Kts. R.H. Thoules: Straight and Crooked Thinking, Chapter III: Some dishonest tricks in argument) Niinpä jos tiedemies on kerran joutunut mukaan keskusteluun, hän huomaa olevansa pakotettu, tasapainottaakseen äärimmäisyysmielipiteet, puolustamaan skeptillisempää kantaa kuin mitä hän halusi. Ilmeisin esimerkki on tri Menzel, jonka mielipiteitä on liian usein esitetty tieteen asenteena tutkimaamme ilmiötä kohtaan.

Kolmas käyttäytymisen luokka, jota on rinnastettu "dogmaattisuuteen", syntyy seuraavasti. Jos me esitämme hypoteesin UFOjen käyttäytymisestä (esim. niiden kulkuvoimasta, maantieteellisestä esiintymistiheydestä tai niiden "ohjaajien" luonteesta), niin tämän tulee olla loogisesti perusteltu. Tieteellinen hypoteesi koostuu joukosta aksioomeja (perusoletamuksia), jotka kehitellään loogisesti edelleen. Mikäli aksioomat eivät ole keskenään johdonmukaisia tai niitä ei ole loogisesti kehitelty eteenpäin (ja tämä toimitus ilmaistaan yleensä parhaiten logiikan erikoismuodolla, matematiikalla), niin silloin teoria on hyödytön ilmiön kuvaajana. Useita teorioita on esitetty jostakin UFO-ilmiön puolesta ja vain hyvin harvat niistä ovat täyttäneet nämä kaksi perusvaatimusta. On typerää rinnastaa sellaisen hypoteesin hylkääminen, joka ei täytä näitä kahta vaatimusta (ja yleisin puute on esiintynyt tietojen käsittelyssä, so. jokin ennakointi tilastojen käsittelyssä), niiden aksioomien hylkäämiseen, joille teoria rakentuu.

Tieteellisiä teorioita oli aikaisemmin tapana hyljätä, jos niiden aksioomat olivat jollakin tavalla mahdottomia hyväksyä, usein koska ne olivat ristiriidassa sen aikaisten filosofisten, eettisten tai teologisten näkemysten kanssa tai usein koska ne olivat ristiriidassa jokapäiväisen kokemuksen - "terveen järjen" - kanssa. Syistä, joita en käsittele tässä, tiede on irrottautunut näistä erilaisista subjektiivisista arvoasioista. Irrottautuminen jokapäiväisestä kokemuksesta on erikoisen ilmeinen suhteellisuus-

teorian ja kvanttimekaniikan tuloksissa. Niinpä jos me spekuloimme UFOjen ympärillä, meidän ei tulisi erehtyä luulemaan, että oma muotomme spekuloida olisi jotain uutta. Tosiasiassa jotkut lähtökohdistamme vaikuttavat kesyiltä verrattuina nykyaikaisen teoreettisen fysiikan lähtökohtiin. Spekuloikaamme kaikin mokomin, mutta ellemme pysty ilmaisemaan ajatuksiamme yhtenäisessä ja johdonmukaisessa muodossa, ovat pyrkimyksemme menneet hukkaan, emmekä saa syyttää ahdasmielisyydestä heitä, jotka huomauttavat virheistämme.

*AMERIKAN YHDISTYNEIDEN LENTOLAUTASKERHOJEN (AFSCA) ALAYKSIKKÖ SUOMESSA

Amalgamated Flying Saucer Clubs of America eli AFSCA on maailmanlaajuinen järjestö, jonka tarkoituksena on jakaa tietoja kaikesta UFOihin liittyvästä. AFSCA:n kansainvälinen päämaja sijaitsee Los Angelesissa. Alayksiköitä (units) on USA:n kaikissa osavaltioissa ja 24:ssä maassa eri puolilla maailmaa.

Suomen yksikkö on toiminut jonkin aikaa Jyväskylässä. Tehtävänä on välittää Suomessa AFSCA:n tarjoamaa UFO-aineistoa, josta suurimman osan muodostaa englanninkielinen UFO-kirjallisuus. Kirjojen lisäksi on tilattavissa mm. UFO-valokuvasarjoja, UFO-aiheisia postikortteja ja -rintamerkkejä.

AFSCA:an voi liittyä jokainen asiasta kiinnostunut. Jäsenmaksu on $ 1.oo (4.20 mk), joka on kertakaikkinen maksu, vuosittaista jäsenmaksua ei ole. Tähän sisältyy jäsenkortti, UFO-rintamerkki, autonikkunatarra sekä lautasaiheisia väripostikortteja. Lisäksi voi tilata AFSCA:n julkaiseman lehden "Flying SAUCERS INTERNATIONAL" ($ 3.oo/6 numeroa).

Päämajan osoite on 2004 N.Hoover St., Los Angeles, Calif. 90027 USA.

Tarkempia tietoja saa osoitteella Erkki Erähonka, Puuppola tai AFSCA Unit nr 90/Jyväskylän Lentolautaskerho, Postilokero 171, Jyväskylä.

Summary in English

As we have mentioned earlier the interest in the UFO-problem has been steadily growing here in Finland. An active member of our society, Mr. Tapani Kuningas (his address: Uro, Finland) has been organizing a systematic research in order to chart the UFO-incidents in our country. In his article in this issue of the VIMANA he puts forward his plan for the future research and points out that the results of the investigation when ready would also be sent to the societies and investigators in other countries.

In this issue we have also presented some recent Finnish UFO-sightings. Though many of the reported sightings usually bear a great resemblance to natural phenomena (thus having little value as UFO-reports) there are also those which are really interesting and justificate the UFO-research in Finland.

An interesting UFO-incident occured on the 16th of February (68) in Lahti, a town in the central part of Finland. Mrs. Tiilikainen, who lives near a lake (Joutjärvi), saw from her house between 1.40 - 2.25 am. two very bright lightphenomena, which stayed on the nothern coast of the lake close to the ice-cover. These things stayed all the time at the same place and she got tired and went to bed. When she again woke at 3.30 am. the things were

gone. It should be mentioned that on the preceding evening (15.2.) at 8.30 a couple of young boys saw four lightballs flying in the sky. They flew in a straight line and were yellowish in colour. After a couple af days a friend of Mrs. Tiilikainen went to look at the place where she saw the things. This friend (Mrs. Ilmavalta) saw in the snow long trails and two holes in the ice from which the trails radiated. Although the temperature had for a long time been under the freezing-point the holes were still there in the ice with unfrozen water therein. The sketch of the trails on the ice can be found on the middle pages (pp. 16 17). As you see the shapes are interesting in the light of some other "ground-effects" reported elsewhere in the world.

For those who are interested in correspondence with a Finnish UFO-club we declare that one of our younger members, Mr. Erkki Erähonka, has formed an AFSCA unit here in Finland. His address is: Erkki Erähonka, Puuppola, Finland.

This magazine will have an English Summary in every issue, and we shall be glad to exchange publications with organisations in other countries. The address is: The Finnish Interplanetist Society, P.O. Box 10101, Helsinki 10, Finland.

Outoja mutta ystävällisiä "muukalaisia" Argentiinassa

Argentiinassa meren rannalla sijaitsevan lomakaupungin Mar Del Platan asukkaat eivät pelkää vähääkään ulkoavaruuden olioita, sillä ovatpa ne ketä tahansa niin ainakin ne vaikuttavat ystävällisiltä.

"Ne ovat aina olleet hyvin kohteliaita", sanoi maanviljelijä Catolicio Fernandez, joka asuu Mar Del Platan lähistöllä.

Hän väittää, että hänen kodissaan vieraili viime kuussa kaksi oudonnäköistä laihaa ihmistä muistuttavaa oliota, jotka olivat pukeutuneet outoa valoa loistaviin vihreihin asuihin.

Fernandezin selostus "muukalaisista" on vain yksi monista, joita viime aikoina on kiertänyt Argentiinassa useita satoja ja joiden mukaan onnekkaimmat ovat myös saaneet nähdä lentävien lautasten ohjaajia ja miehistön jäseniä.

"Kun toinen heistä nosti kätensä ylös, alkoi minua huimata, mutta kun hän laski sen alas, olin taas täysin kunnossa", Fernandez sanoi.

Fernandezin luona muukalaiset pistäytyivät kesäkuun 14. päivänä ja samana päivänä vieraili 19-vuotiaan Maria Eladia Pretzelin luona joukko muukalaisia Carlos Pazin kaupungissa, joka sijaitsee satojen kilometrien päässä Mar Del Platasta.

"He olivat hyvin komeita ja noin kaksi metriä pitkiä", sanoi Maria kuvatessaan avaruudesta saapuneita vieraitaan.

Marian vieraat olivat pukeutuneet oudosti kiiltäviin taivaansinisiin pullovereihin.

Oscar Iriartin näky meni äskettäin askelen pitemmälle. Olavarrian kaupungissa asuva 15-vuotias Oscar sanoi nähneensä avaruuslaivan, josta laskeutui hänen eteensä joukko avaruusolioita.

"Heillä oli tuijottava katse, mutta ei laisinkaan kulmakarvoja ja he ojensivat minulle espanjankielisen paperin, jossa minulle tarjottiin kiertomatkaa avaruudessa heidän aluksellaan", Oscar sanoi.

Oscar ei hyväksynyt vihreäpukuisten olioiden tarjousta, vaan pakeni henki kurkussa ilmoittamaan asiasta poliisille.

Buenos Airesissa asuva 70-vuotias kuvanveistäjä Solari Parravinci on toistaiseksi ollut onnekkain avaruusolioiden näkijöistä.

Hän väitti viime kuussa, että kiiltäviin vartalonmukaisiin asuihin pukeutuneet "muukalaiset" kidnappasivat hänet ja veivät hänet erään obeliskin huipulle pysäköityyn avaruusalukseensa. Hyväluontoiset avaruusmiehet olivat tämän jälkeen vieneet hänet kiertoajelulle maailmankaikkeuteen.

"Kiertoajelun alussa ja lopussa eräs avaruusmiehistä löi minua napakasti enkä hetkeen voinut tajuta mitään", Parravinci sanoi. (UPI — Daniel Drosdorff)

UFO-havainnot ovat jo vuosia olleet etusivun juttuja etelä-amerikkalaisissa lehdissä. Seurustelevatko etelä-amerikkalaiset avaruusmuukalaisten kanssa, kuten ylläoleva uutinen kertoo? Uutinen on saksittu Helsingin Sanomista 11.7.68.

